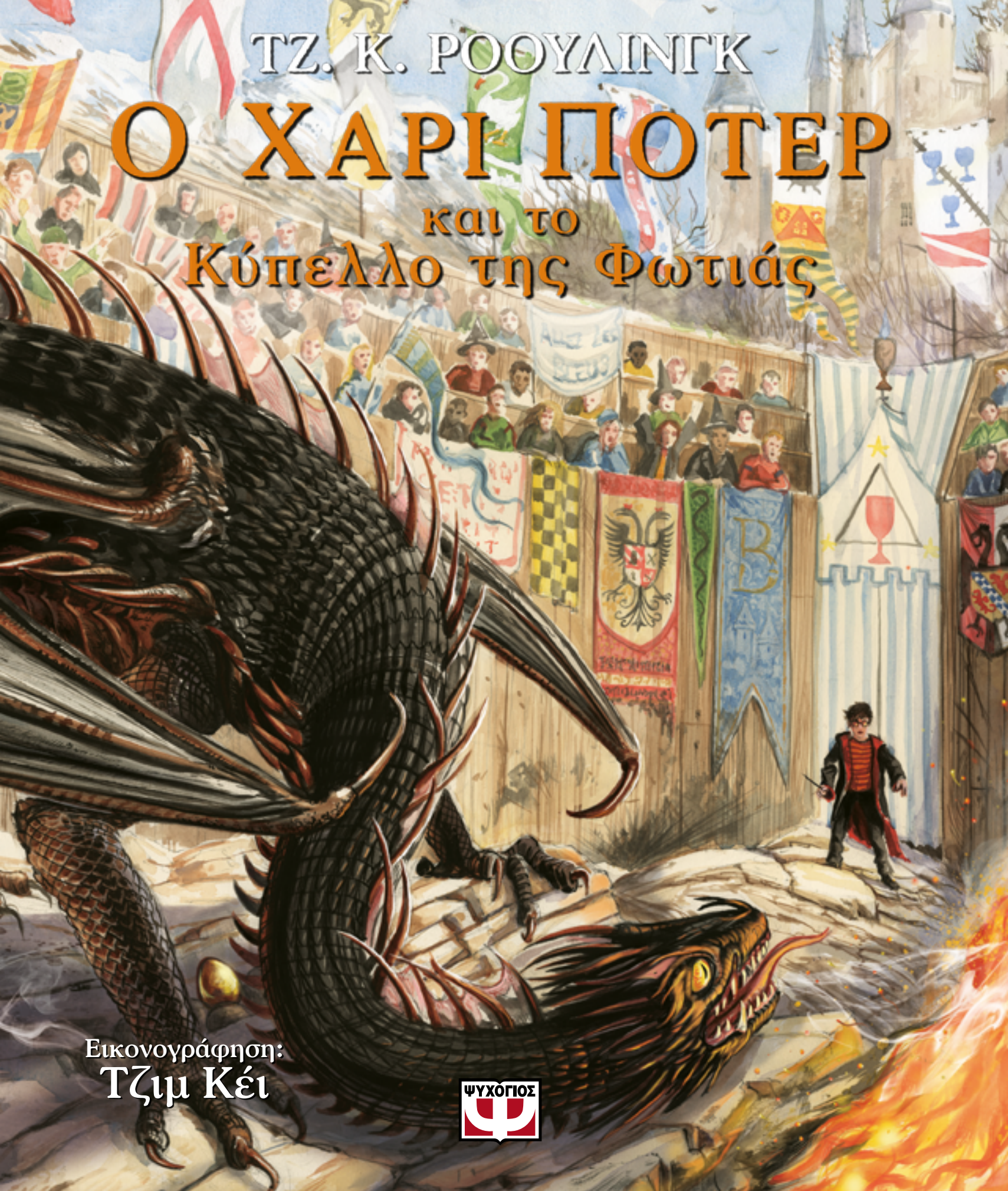

ΤΖ. Κ. ΡΟΥΛΙΝΓΚ

Ο ΧΑΡΙ ΠΟΤΕΡ

και το
Κύπελλο της Φωτιάς

Εικονογράφηση:
Τζιμ Κέι

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΤΡΙΤΟ

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Όταν κατέβηκε ο Χάρι στην κουζίνα, η οικογένεια Ντάρσλι είχε καθίσει ήδη στο τραπέζι. Κανείς τους δεν ανάβλεψε όταν μπήκε και κάθισε μαζί τους. Το μεγάλο κόκκινο πρόσωπο του θείου Βέρνον ήταν κρυμμένο πίσω από την πρωινή εφημερίδα και η θεία Πετούνια έκοβε στα τέσσερα ένα γκρέιπφρουτ, με τα χείλη σφιγμένα πάνω από τα αλογίσια δόντια της.

Ο Ντάντλι ήταν θυμωμένος και κατσούφης και, κατά παράδοξο τρόπο, φαινόταν να πιάνει περισσότερο χώρο απ' ό,τι συνήθως. Κι αυτό σήμαινε πολλά, αν σκεφτείτε ότι έπιανε μόνος του ολόκληρη τη μια πλευρά του τραπεζιού. Όταν η θεία Πετούνια έβαλε στο πιάτο του το ένα τέταρτο του γκρέιπφρουτ, χωρίς να του ρίξει καν λίγη ζάχαρη, μόνο μ' ένα τρεμάμενο «Φάε, Ντίντι μωρό μου», ο Ντάντλι την αγριοκοίταξε. Η ζωή του είχε πάρει μια δυσάρεστη τροπή αφότου είχαν αρχίσει οι καλοκαιρινές διακοπές και είχε γυρίσει στο σπίτι με την ετήσια αξιολόγησή του.

Ο θείος Βέρνον και η θεία Πετούνια είχαν βρει, ως συνήθως, διάφορες δικαιολογίες για τους κακούς βαθμούς του: η θεία Πετούνια επέμενε ότι ο Ντάντλι ήταν

ένα ταλαντούχο αγόρι που δεν το καταλάβαιναν οι καθηγητές του, ενώ ο θείος Βέρνον ισχυριζόταν ότι έτσι κι αλλιώς δεν ήθελε ο γιος του να είναι «σπασίκλας». Με ανάλογο τρόπο προσπέρασαν και τις κατηγορίες για τον βίαιο κι επιθετικό χαρακτήρα του. «Είναι ζωηρό το χρυσό μου αλλά ανίκανο να βλάψει ακόμη και μυρμήγκι», είπε δακρυσμένη η θεία Πετούνια.

Ωστόσο, στο τέλος της αξιολόγησης, υπήρχαν μερικά καλοδιαλεγμένα σχόλια της νοσοκόμας του σχολείου για τα οποία ούτε ο θείος Βέρνον ούτε η θεία Πετούνια μπόρεσαν να βρουν καμιά δικαιολογία. Όσο κι αν επέμενε η θεία Πετούνια ότι ο Ντάντλι ήταν βαρυκόκαλος, ότι το παραπανίσιο παιδικό πάχος του θα το έριχνε σε μπόι κι ότι ήταν ένα παιδί πάνω στην ανάπτυξη που χρειαζόταν άφθονη τροφή, το γεγονός ότι στην ιμαιοθήκη του σχολείου δεν υπήρχαν πια ρούχα στο νούμερό του δεν άλλαζε. Τα μάτια της νοσοκόμας του σχολείου είχαν δει αυτό που τα μάτια της θείας Πετούνια –τα τόσο παρατηρητικά όταν επρόκειτο για καμιά δαχτυλιά στους πεντακάθαρους τοίχους της ή για τα πηγαινέλα των γειτό-

νων– αρνούσαν να δουν: ο Ντάντλι όχι απλώς δε χρειαζόταν άφθονη τροφή αλλά σε βάρος και σε διαστάσεις συναγωνιζόταν τις νεαρές φάλαινες.

Έτσι, έπειτα από καβγάδες και σκηνές και τα μικρά δάκρυα της θείας Πετούνια, επιβλήθηκε νέο καθεστώς. Η δίαιτα που είχε στείλει η νοσοκόμα της σχολής «Σμέλινγκς» θυροκολλήθηκε στο ψυγείο, το οποίο άδειασε απ’ όλες τις αγαπημένες λιχουδιές του Ντάντλι –τούρτες και αεριούχα αναψυκτικά, σοκολάτες και χάμπουργκερ– και γέμισε με φρούτα και λαχανικά κι όλα αυτά που ο θεός Βέρνον αποκαλούσε «τροφή για κατοίκους». Για να νιώθει καλύτερα ο Ντάντλι, η θεία Πετούνια αποφάσισε να κάνει δίαιτα όλη η οικογένεια. Τώρα έβαλε ένα κομμάτι γκρέιπφρουτ στο πιάτο του Χάρι, που δεν του διέφυγε πως το δικό του ήταν πολύ μικρότερο από του Ντάντλι. Η θεία Πετούνια πίστευε πως ο καλύτερος τρόπος για να διατηρήσει ψηλά το πηκτικό του κανακάρν της ήταν να του δίνει μεγαλύτερες μερίδες από του Χάρι.

Η θεία Πετούνια δεν ήξερε τι ήταν κρυμμένο κάτω από τη χαλαρή σανίδα στην κάμαρα του Χάρι. Αγνοούσε ότι εκείνος δεν έκανε δίαιτα. Μόλις ο Χάρι αντιλήφθηκε ότι θα έβγαζε όλο το καλοκαίρι με καρδιά, ειδοποίησε με τη Χέντβιχ τους φίλους του ότι χρειαζόταν βοήθεια κι εκείνοι έσπευσαν να του την προσφέρουν. Η Χέντβιχ γύρισε από το σπίτι της Ερμιόνης με ένα μεγάλο δέμα γεμάτο λιχουδιές χωρίς ζάχαρη (οι γονείς της ήταν οδοντίατροι). Ο Χάγκριντ, δηλαδή ο δασοφύλακας του «Χόγκουαρτς», έστειλε έναν σάκο γεμάτο σπιτικά κέικ (τα οποία ο Χάρι δεν άγγιξε γιατί είχε πικρή πείρα από τη μαγειρική του φίλου του). Η κυρία Ουέσλι όμως του έστειλε με την οικογενειακή κουκουβάγια, τον Έρολ, ένα πελώριο κέικ με φρούτα, καθώς και διάφορα άλλα γλυκά. Ο καημένος ο Έρολ, γέρος και εξασθενημένος, έκανε πέντε μέρες να συνέλθει από το ταξίδι. Και μετά, στα γενέθλια του Χάρι (τα οποία οι Ντάρσλι αγνόησαν επι-

δεικτικά) έλαβε τέσσερις καταπληκτικές τούρτες γενεθλίων: μία από τον Ρον, μία από την Ερμιόνη, μία από τον Χάγκριντ και μία από τον Σείριο. Τώρα του είχαν μείνει δύο και, καθώς ανυπομονούσε να ανέβει στο δωμάτιό του για να απολαύσει ένα κανονικό πρωινό, άρχισε να τρώει αδιαμαρτύρητα το γκρέιπφρουτ.

Ο θεός Βέρνον άφνησε την εφημερίδα του μ’ ένα δυνατό ρουθούνισμα αποδοκιμασίας και κοίταξε το γκρέιπφρουτ στο πιάτο του.

«Αυτό είναι όλο;» είπε μουτρωμένος στη θεία Πετούνια.

Εκείνη τού έριξε ένα αυστηρό βλέμμα και έδειξε με νόημα τον Ντάντλι, που είχε τελειώσει ήδη το κομμάτι του και κοίταζε το κομμάτι του Χάρι μ’ ένα λαίμαργο βλέμμα στα μικρά γουρουνίσια μάτια του.

Ο θεός Βέρνον έβγαλε έναν βαθύ αναστεναγμό, που ανατάραξε το μεγάλο, δασύ μουστάκι του, και έπιασε το κουτάλι.

Χτύπησε το κουδούνι. Ο θεός Βέρνον σηκώθηκε και πήγε να ανοίξει. Ο Ντάντλι, σε μια στιγμή που η μητέρα του ήταν απασχολημένη με τον βραστήρα, με μίαν αστραπιαία κίνηση άρπαξε το υπόλοιπο γκρέιπφρουτ του θείου Βέρνον.

Ο Χάρι άκουσε ομιλίες από την πόρτα, ένα γέλιο και την κοφτή απάντηση του θείου του. Ύστερα η εξώπορτα έκλεισε και από τον διάδρομο ακούστηκε ένας ήχος από χαρτί που σκίζεται.

Η θεία Πετούνια ακούμπησε την τσαγιέρα στο τραπέζι και αναζήτησε με το βλέμμα τον θείο Βέρνον. Δεν άργησε να τον βρει· ο θεός επέστρεψε λίγες στιγμές αργότερα με πρόσωπο πελιδνό.

«Εσύ!» γάβγισε στον Χάρι. «Εμπρός, στο σαλόνι. Γρήγορα!»

Ο Χάρι, απορώντας τι στην ευχή είχε κάνει τούτη τη φορά, σηκώθηκε. Ακολούθησε στο διπλανό δωμάτιο τον θείο Βέρνον, που έκλεισε νευριασμένος την πόρτα.

«Δοιπόν», είπε καθώς βάδιζε μπροστά στο τζάκι. Ύστερα στράφηκε απότομα προς τον Χάρι, μ' ένα ύφος σαν να επρόκειτο να του ανακοινώσει τη σύλληψή του. «Δοιπόν».

Ε, η Δοιπόν; ήθελε να του απαντήσει ο Χάρι αλλά προτίμησε να μην ερεθίσει τα νεύρα του θείου του πρωί πρωί, πόσο μάλλον έτσι τενωμένα που ήταν ήδη από την αναγκαστική δίαιτα. Έτσι, πήρε ένα ύφος ευγενικής απορίας.

«Μόλις έφτασε αυτό». Ο θείος Βέρνον κούνησε μπροστά στο πρόσωπο του Χάρι ένα μοβ επιστολόχαρτο. «Ένα γράμμα... που σε αφορά».

Ο Χάρι απόρησε ακόμη πιο πολύ. Ποιος θα μπορούσε να στείλει στον θείο Βέρνον ένα γράμμα που θα τον αφορούσε; Ποιος γνωστός του ήξερε να στέλνει γράμματα με το ταχυδρομείο; Ο θείος Βέρνον αγριοκοίταξε τον Χάρι κι ύστερα χαμήλωσε το βλέμμα στο χαρτί και διάβασε δυνατά:

*Αγαπητέ κύριε και κυρία Νιάρσχι,
Δε γνωριζόμαστε αλλά είμαι σίγουρη ότι έχετε ακούσει ποδά από τον Χάρι για τον γιο μου τον Ρον.*

Όπως σας έχει πει ίσως ο Χάρι, τη Δευτέρα το βράδυ γίνεται ο τελετικός του Παγκοσμίου Κυπέλλου Κουίντς και ο σύζυγός μου ο Άρθουρ καιάφερε να βρει ει-

σιήρια από κάποιον γνωστό του στο Τμήμα Μαγικών Αθλημάτων και Αθλοπαιδιών.

Ελπίζω να μας επιτρέψετε να πάρουμε μαζί μας τον Χάρι στον αγώνα γιατί, ειδικρινά, δεν πρόκειται να τον ξαναδοθεί τέτοια ευκαιρία. Η Βρειανία είχε τριάντα χρόνια να φιλοξενήσει το Κύπελλο και τα εισιτήρια είναι δυσεύρετα. Επίσης, θα είναι μεγάλη χαρά για μας να τον φιλοξενήσουμε μέχρι το τέλος των καθοκεινών διακοπών και να φροντίσουμε για την ασφαδή επιβίβασή του στο τρένο για το σχοδείο.

Θα είναι καλύτερα για τον Χάρι να μας στείδτε την απάντησή σας το συντομότερο δυνατόν διά της κανονικής οδοού διότι ο ταχυδρομός των Μαγκλ δεν έχει έρθει ποτέ στο σπίτι μας και αμφιβάδω αν ξέρει πού βρίσκεται.

*Ευεδπισύνιας να δω σύντομα τον Χάρι,
Με εκτίμηση,
Μόχι Ουέσδι
ΥΓ. Ελπίζω να έχω βάδει αρκετά γραμμαϊόσημα.*

Ο θείος Βέρνον τελείωσε το διάβασμα, έβαλε το χέρι του στο τσεπάκι στο στήθος και τράβηξε κάτι.

«Κοίταξε δω», γρύλισε.

Έδωσε στον Χάρι τον φάκελο της επιστολής της κυρίας Ουέσλι κι εκείνος συγκράτησε τα γέλια του με δυσκολία. Όλος ο φάκελος ήταν καλυμμένος με γραμματόσημα, εκτός από ένα τετραγωνάκι στο μπροστινό μέρος, όπου η κυρία Ουέσλι είχε γράψει τη διεύθυνση των Ντάρσλι με μικροσκοπικά γράμματα.

«Όντως έχει βάλει αρκετά γραμματόσημα», σχολίασε ο Χάρι μ' ένα ύφος σαν να μπορούσε ο καθένας να κάνει το λάθος της κυρίας Ουέσλι.

Τα μάτια του θείου του άστραψαν.

«Το πρόσεξε κι ο ταχυδρόμος», είπε με σφιγμένα δόντια. «Και ρωτούσε να μάθει ποιος έστειλε αυτό το γράμμα. Γι' αυτό χτύπησε το κουδούνι. Του φάνηκε αστείο».

Ο Χάρι δε μίλησε. Μπορεί κάποιος άλλος να μην καταλάβαινε γιατί ο θείος Βέρνον έκανε τα γραμματόσημα τόσο μεγάλο ζήτημα, αλλά ο Χάρι ζούσε τόσα χρόνια με τους Ντάρσλι και ήξερε πόσο εκνευρίζονταν με ουδένποτε ξέφυγε έστω και ελάχιστα από το κανονικό. Ο μεγαλύτερος φόβος τους ήταν μήπως μαθευτεί η (έστω έμμεση) σχέση τους με άτομα όπως η κυρία Ουέσλι.

Ο θείος Βέρνον δεν είχε πάψει να κοιτάζει αγριεμένος τον Χάρι, που προσπάθησε να διατηρήσει το πρόσωπό του ανέκφραστο. Εάν δεν έκανε και δεν έλεγε καμιά βλακεία, ίσως εκπληρωνόταν το μεγάλο του όνειρο, να παρακολουθήσει τον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Περίμενε να μιλήσει ο θείος Βέρνον, αλλά αυτός συνέχισε να τον αγριοκοιτάζει. Στο τέλος έσπασε ο ίδιος τη σιωπή.

«Λοιπόν... μπορώ να πάω;» ρώτησε.

Το μεγάλο κόκκινο πρόσωπο του θείου Βέρνον ουσιπίαστικε ανεπαίσθητα. Το μουστάκι του τρεμούλιασε. Ο Χάρι ήξερε τι γινόταν μέσα στο μυαλό του: μια λυσοσαλέα μάχη, καθώς τα δύο βασικότερα ένστι-

κτα του θείου Βέρνον ήρθαν σε μετωπική σύγκρουση. Αν του επέτρεπε να πάει, ο Χάρι θα ήταν ευτυχισμένος, κάτι το οποίο προσπαθούσε να αποτρέψει ο θείος του τα τελευταία δεκατρία χρόνια. Από την άλλη, αν τον ξαπόστειλε στους Ουέσλι, θα τον ξεφορτώνονταν δεκαπέντε μέρες νωρίτερα απ' ό,τι υπολόγιζαν. Ο θείος Βέρνον κοίταξε πάλι το γράμμα της κυρίας Ουέσλι για να κερδίσει χρόνο και να σκεφτεί.

«Ποια είναι αυτή η γυναίκα;» ρώτησε κοιτάζοντας με αποστροφή την υπογραφή.

«Την έχεις δει», είπε ο Χάρι. «Είναι η μητέρα του φίλου μου του Ρον, περίμενε να τον παραλάβει από το Χόγκ... από το τρένο του σχολείου όταν τελείωσε η χρονιά».

Παραλίγο να πει *Χόγκουαρτς Εξπρές*, το οποίο θα προκαλούσε σίγουρα έκρηξη θυμού στον θείο Βέρνον. Στο σπιτικό των Ντάρσλι απαγορευόταν να αναφέρεται το όνομα του σχολείου του Χάρι.

Ο θείος Βέρνον έκανε έναν μορφασμό σαν να προσπαθούσε να θυμηθεί κάτι πολύ δυσάρεστο.

«Μια κοντόχοντρη γυναίκα;» γρύλισε τέλος. «Μ' ένα τσούρμιο κοκκινομάλλικα παιδιά;»

Ο Χάρι συνοφρυώθηκε. Σκεφτόταν ότι πήγαινε πολύ να χαρακτηρίζει ο θείος Βέρνον οποιονδήποτε χοντρό, τη στιγμή που ο γιος του ο Ντάντλι είχε πετύχει αυτό που απειλούσε να κάνει από τριών ετών: να ξεπεράσει το ύψος του με το φάρδος του.

Ο θείος Βέρνον κοίταξε πάλι το γράμμα.

«Κουίνιτς», μουρμούρισε. «*Κουίνιτς*... τι βλακεία είναι αυτή;» είπε.

Ο Χάρι άρχισε να εκνευρίζεται.

«Ένα άθλημα», είπε κοφτά. «Παίζεται με σκουπόξυ...»

«Καλά, καλά!» είπε δυνατά ο θείος Βέρνον. Ο Χάρι, με μεγάλη ευχαρίστηση, διαπίστωσε ότι ο θείος του βρισκόταν στα πρόθυρα του πανικού. Προφανώς δε θα άντεχαν τα νεύρα του να ακουστεί μες στο σα-

λόνι του η λέξη *σκουπόξυλο*. Κοίταξε για άλλη μια φορά το γράμμα και σούφρωσε τα χείλη του καθώς διάβαζε τη φράση *να μας στείλτε την απάντησή σας... διά της κανονικής οδού*.

«Και τι θα πει *διά της κανονικής οδού*» ρώτησε εκείνος κατσουφιασμένος.

«Την κανονική για μας», εξήγησε ο Χάρι και, πριν ο θείος του προλάβει να τον σταματήσει, πρόσθεσε: «Το κουκουβαγικό ταχυδρομείο. Αυτό είναι το κανονικό για τους μάγους».

Ο θείος Βέρνον αγρίεψε σαν να είχε πει ο Χάρι τα χειρότερα αισχρολόγια. Βράζοντας από θυμό, έριξε μια νευρική ματιά προς το παράθυρο, λες και φοβόταν ότι οι γείτονες είχαν κολλήσει το αυτί τους στο τζάμι.

«Πόσες φορές πρέπει να σου πω να μην αναφέρεις αφύσικα πράγματα μέσα στο σπίτι μου;» ψιθύρισε αναψοκοκκινισμένος. «Είσαι αχάριστος. Σε συμμαζέψαμε, σε ντύσαμε και σε...»

«Με τα αποφόρια του Ντάντλι», παρατήρησε ψυχρά ο Χάρι και πράγματι, το φούτερ που φορούσε του ερ-

χόταν τόσο μεγάλο, ώστε είχε γυρίσει πέντε φορές τα μανίκια για να μπορεί να χρησιμοποιεί τα χέρια του, κι όσο για το μάκρος, έφτανε το επίσης φαρδύ τζιν του ως τα γόνατα.

«Δεν ανέχομαι να μου μιλάς έτσι!» Τώρα ο θείος Βέρνον έτρεμε από θυμό.

Ο Χάρι όμως δεν ήταν διατεθειμένος να ανεχτεί αυτή τη συμπεριφορά. Είχε περάσει η εποχή όπου ήταν αναγκασμένος να υπακούει σ' όλους τους πλίθιους κανόνες των Ντάρσλι. Δεν ακολουθούσε τη διαίτά τους και δε θα επέτρεπε στον θείο Βέρνον να τον εμποδίσει να παρακολουθήσει το Παγκόσμιο Κύπελλο Κουίνιτς.

Πήρε μια βαθιά ανάσα.

«Εντάξει, δε θα παρακολουθήσω το Παγκόσμιο Κύπελλο. Μπορώ να πηγαίνω τώρα; Θέλω να τελειώσω το γράμμα που γράφω στον Σείριο... Ξέρεις, τον νονό μου».

Το είπε. Είπε τις μαγικές λέξεις. Είδε το κόκκινο

χρώμα να υποχωρεί τόπους τόπους από το πρόσωπο του θείου Βέρνον, κάνοντάς το να μοιάζει με παγωτό βύσσινο που δεν έχει ανακατευτεί καλά.

«Του... του γράφεις;» ρώτησε ο θείος Βέρνον δήθεν ήρεμα, αλλά ο Χάρι είδε τις κόρες των ματιών του να συστέλλονται από φόβο.

«Ναι», έκανε αδιάφορα ο Χάρι. «Είχα καιρό να του γράψω και, όταν αργεί να μάθει νέα μου, ανησυχεί μήπως έχω κανένα πρόβλημα».

Ο Χάρι σταμάτησε για να απολαύσει την επίδραση που είχαν τα λόγια του. Έβλεπε με τη φαντασία του τα γρανάζια του μυαλού του θείου του να γυρίζουν κάτω από τα πυκνά μαύρα καλοχτενισμένα μαλλιά του. Εάν του απαγόρευε να γράψει στον Σείριο, εκείνος θα σκεφτόταν ότι τον κακομεταχειρίζονταν. Εάν του απαγόρευε να πάει στο Παγκόσμιο Κύπελλο Κουίντις, ο Χάρι θα το έγραφε στον Σείριο, ο οποίος θα μάθαινε ότι τον κακομεταχειρίζονταν. Μόνο ένα πράγμα τού έμενε να κάνει. Ο Χάρι είδε το μυαλό του θείου του να αποφασίζει, θαρρείς και ήταν διάφανο το μεγάλο πρόσωπο με το μουστάκι. Προσπάθησε να μη χαμογελάσει και να διατηρήσει το σοβαρό του ύφος. Και μετά...

«Καλά λοιπόν. Μπορείς να πας σ' αυτό το... το πώς το λένε... το Κύπελλο. Γράψε όμως σ' αυτούς τους... τους Ουέσλι να έρθουν να σε πάρουν. Δεν έχω χρόνο να σε πάω στην άλλη άκρη της χώρας. Και θα περάσεις τις υπόλοιπες διακοπές σου εκεί. Και πες στον... στον νονό σου... πες του... ότι θα πας».

«Εντάξει», είπε χαρούμενος ο Χάρι.

Κατευθύνθηκε προς την πόρτα του σαλονιού, ενώ μετά βίας συγκρατούσε την επιθυμία να πηδήσει από τη χαρά του. Θα έφευγε... θα πήγαινε στους Ουέσλι, θα παρακολουθούσε το Παγκόσμιο Κύπελλο Κουίντις!

Βγαίνοντας στον διάδρομο, παραλίγο να σκοντάψει πάνω στον Ντάντλι, που κρυφάκουγε πίσω από την πόρτα με την ελπίδα να ακούσει να κατσαδιά-

ζουν τον ξάδελφό του. Απόμεινε εμβρόντητος όταν είδε το πλατύ χαμόγελο στα χείλη του.

«Ωραίο το πρωινό, έτσι;» είπε ο Χάρι. «Φούσκωσα απ' το πολύ φαϊ, εσύ;»

Γελώντας με το έκπληκτο ύφος του Ντάντλι, ο Χάρι ανέβηκε τρία τρία τα σκαλιά και κλείστηκε στο δωμάτιό του.

Το πρώτο που είδε ήταν ότι η Χέντβιχ είχε επιστρέψει. Καθόταν στο κλουβί της και τον κοίταζε με τα πελώρια κεχριμπαρένια μάτια της, ανοιγοκλείνοντας το ράμφος της σαν να του έλεγε ότι κάτι την είχε εκνευρίσει. Ο Χάρι δεν άργησε να διαπιστώσει την αιτία του εκνευρισμού της.

«Οχ!» αναφώνησε όταν τον χτύπησε στο κεφάλι κάτι που έμοιαζε με γκρίζο φτερωτό μπαλάκι του τένις. Ο Χάρι έτριψε το κεφάλι του και κοίταξε να δει τι τον είχε χτυπήσει. Ήταν μια λιλιπούτεια κουκουβάγια, τόσο μικροσκοπική, που χωρούσε στην παλάμη του χεριού του, η οποία πηγαινοερχόταν σαν σφαίρα στο δωμάτιο. Ο Χάρι πρόσεξε πως η κουκουβάγια είχε ρίζει στα πόδια του ένα γράμμα. Έσκυψε, αναγνώρισε τον γραφικό χαρακτήρα του Ρον και άνοιξε τον φάκελο. Μέσα υπήρχε ένα σημείωμα γραμμένο βιαστικά.

Χάρι, Ο ΜΠΑΜΠΑΣ ΒΡΗΚΕ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ Ιρδανδία-Βουλγαρία, Δευτέρα βράδυ. Η μαμά γράφει στους Μαγκλ να σε καλέσει στο σπίτι μας. Μπορεί να έχουν δάβει ήδη το γράμμα, δεν ξέρω την ταχύτητα του ταχυδρομείου των Μαγκλ. Σκέφτηκα να σε ειδοποιήσω με τον Πιγκ.*

Ο Χάρι κοίταξε απορημένος τη λέξη Πιγκ κι ύστερα τη λιλιπούτεια κουκουβάγια που φτεροκοπούσε γύρω γύρω από το φωτιστικό της οροφής. Το τελευταίο πράγμα που του θύμιζε ήταν γουρούνι. Ίσως δεν έβγαζε καλά τα γράμματα του Ρον. Συνέχισε το διάβασμα:

* Στα αγγλικά σημαίνει γουρούνι. (Σ.τ.Μ.)

Θα έρθουμε να σε πάρουμε είτε συμφωνούν οι Μαγκλ είτε όχι, δε θα χάσεις με τίποτε το Παγκόσμιο Κύπελλο, απλά η μαμά κι ο μπαμπάς έκριναν πως είναι προτιμότερο να παραστήσουμε ότι τους ζητάμε την άδεια. Αν πουν ναι, σιείδε αμέσως την απάντηση με τον Πηγκ και θα έρθουμε να σε πάρουμε την Κυριακή στις πέντε το απόγευμα. Αν πουν όχι, σιείδε αμέσως την απάντηση με τον Πηγκ και θα έρθουμε να σε πάρουμε την Κυριακή στις πέντε το απόγευμα!

Σήμερα το απόγευμα έρχεται η Ερμιόνη. Ο Πέρσι έπιασε δουλειά στο Τμήμα Διεθνούς Μαγικής Συνεργασίας. Όταν έρθεις εδώ, μην το δειχθείς να αναφέρεται τη δέξη Εξωτερικό γιατί θα σε φδομύσει στην ποδηλογία.

Θα σε δω σύντομα.

Ρον

«Ήσυχασε επιτέλους!» είπε ο Χάρι στη μικρή κουκουβάγια. Πετούσε γύρω γύρω από το κεφάλι του, χουχουτίζοντας από ενθουσιασμό και περηφάνια που κατάφερε να παραδώσει το γράμμα στον σωστό παραλήπτη. «Έλα εδώ, θα μεταφέρεις την απάντησή μου!»

Η κουκουβάγια στάθηκε πάνω στο κλουβί της Χέντβιχ. Εκείνη ύψωσε το βλέμμα και την αγριοκοίταξε σαν να την προκαλούσε να πλησιάσει.

Ο Χάρι άρπαξε την πένα του και μια περγαμνή κι έγραψε:

Ρον, όλα καλά, οι Μαγκλ δέχτηκαν. Θα σε δω αύριο, στις πέντε το απόγευμα. Δε βλέπω την ώρα.

Χάρι

Δίπλωσε πολλές φορές το γράμμα και το έδεσε με μεγάλη δυσκολία στο πόδι της λιλιπούτειας κουκουβάγιας που χοροπηδούσε ενθουσιασμένη. Μόλις το έδεσε, η κουκουβάγια άνοιξε τα φτερά της, πέταξε

από το παράθυρο και χάθηκε από τα μάτια του. Ο Χάρι στράφηκε προς τη Χέντβιχ.

«Πρέπει να κάνεις ένα μακρινό ταξίδι. Τι λες, θα τα καταφέρεις;»

Η κουκουβάγια έκρωξε σαν να του έλεγε ότι η ερώτησή του την έθιγε.

«Θα πας αυτό στον Σείριο;» ρώτησε ο Χάρι δείχνοντας το γράμμα. «Μισό λεπτό μόνο, να το τελειώσω».

Ξεδίπλωσε την περγαμνή και πρόσθεσε στα γρήγορα ένα υστερόγραφο.

Αν θελήσεις να επικοινωνήσεις μαζί μου, θα περάσω το υπόλοιπο καλοκαίρι στο σπίτι του φίλου μου Ρον Ουέσλι. Ο μπαμπάς του βρήκε εισιτήρια για το Παγκόσμιο Κύπελλο Κούνιους!

Όταν τελείωσε το γράμμα, το έδεσε στο πόδι της Χέντβιχ, η οποία έμεινε τελείως ακίνητη, σαν να ήθελε να του δείξει πώς συμπεριφέρεται μια αξιοπρεπής κουκουβάγια.

«Θα είμαι στου Ρον όταν γυρίσεις, εντάξει;» της είπε ο Χάρι.

Εκείνη τον τοίμπησε τρυφερά στο χέρι, άνοιξε τις πελώριες φτερούγες της μ' ένα απαλό θρόισμα και πέταξε από το παράθυρο.

Ο Χάρι την είδε να χάνεται από τα μάτια του κι ύστερα έσκυψε κάτω από το κρεβάτι, τράβηξε τη χαλαρή σανίδα και έβγαλε ένα μεγάλο κομμάτι τούρτα. Το έφαγε καθισμένος κατάχαμα, απολαμβάνοντας την ευτυχία που τον πλημμύριζε. Εκείνος έτρωγε τούρτα ενώ ο Ντάντλι είχε φάει μόνο ένα κομμάτι γκρέιπφρουτ. Ήταν μια ηλιόλουστη καλοκαιριάτικη μέρα, αύριο θα έφευγε από το σπίτι των Ντάρσλι, το σημάδι του είχε πάψει να τον ενοχλεί και θα παρακολουθούσε το Παγκόσμιο Κύπελλο Κούνιους. Ένωθε τόσο όμορφα εκείνη τη στιγμή, που δεν ανησυχούσε για τίποτε... ούτε καν για τον λόρδο Βόλντεμορτι.

Όταν το Κύπελλο της Φωτιάς επιδέγει τον Χάρι Πότερ ως εκπρόσωπο του «Χόγκουαρτς» στο θρυδικό Τρίαθλο Μαγείας, εκείνος θα βρεθεί αντιμέτωπος με δοκιμασίες μαγείας και γενναιότητας που θα ήταν πρόκληση ακόμη και για τους καλύτερους μάγους. Για τον Χάρι, όμως, ο διαγωνισμός είναι μόνο το προοίμιο μιας ποδύ πιο δυσούωνης περιπέτειας. Στο ομιχλώδες Λιλά Χάγγκλετον, οι πιο σκοτεινές δυνάμεις ετοιμάζονται...

Με έναν αμίμητο καλλιτεχνικό οίστρο, ο βραβευμένος Τζιμ Κέι ξεδιπλώνει σκηνικά και ήρωες που κόβουν την ανάσα στην εικονογραφημένη έκδοση του τέταρτου βιβλίου της κλασικής σειράς της Τζ. Κ. Ρόουλινγκ.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-4433-8

9 786180 144338

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 27011